

The logo for Brilliant Classics, featuring the words "BRILLIANT" and "CLASSICS" in a serif font, with a small graphic of a classical building above the text.

BRILLIANT
CLASSICS

A photograph of three musicians standing in a grassy field. On the left, a person holds a large, reddish-brown cello. In the center, a person holds a smaller, lighter-colored violin. On the right, a person holds a large, light-colored lute-like instrument with three circular sound holes. The musicians are wearing blue jeans and dark jackets. The background is a lush green field.

GEMS OF THE POLISH BAROQUE

ENSEMBLE GIARDINO DI DELIZIE · Ewa Anna Augustynowicz *artistic director*

Gems of the Polish Baroque

Marcin Mielczewski c. 1600-1651		Kaspar Foerster	
1. Canzon Seconda a 2*	5'26	9. "La Pazza"	
		Sonata a 3 in D minor**	
		for 2 violins, viola da gamba	
		and basso continuo	7'05
Kaspar Foerster 1616-1673			
2. "La Sidon" Sonata a 3 in F*		Marcin Mielczewski	
for 2 violins, viola da gamba	9'41	10. Canzon Prima a 2**	11'08
and basso continuo			
Mikołaj Zieleński 1560-1620		Kaspar Foerster	
3. Communiones totius anni:		11. Sonata a 3 in C minor*	
Fantazja II*		for 2 violins, violone and	
for 2 violins and organ	3'47	basso continuo	
Adam Jarzębski 1590-1649		Solo: Katarzyna Solecka	10'13
4. Chromatica – concerto a 3*	4'35		
Kaspar Foerster		Adam Jarzębski	
5. Sonata a 3 in C minor**		12. Tamburetta – concerto a 3*	2'56
for 2 violins, dulcian and			
basso continuo	7'06	Stanisław Sylwester Szarzyński	
Adam Jarzębski		1650-1713	
6. Cantate Domino –		13. Sonata in D*	
concerto a 2**	4'25	for 2 violins and basso	
		pro organo	6'06
Kaspar Foerster		Mikołaj Zieleński	
7. Sonata a 3 in G*		14. Communiones totius anni:	
for 2 violins, viola da gamba		Fantazja III**	
and basso continuo	10'00	for 2 violins, dulcian	
		and organ	3'12
Adam Jarzębski		Kaspar Foerster	
8. Berlinesa – concerto a 3**	4'00	15. Sonata a 3 in B**	
		for 2 violins, viola da gamba	
		and basso continuo	7'42

Over the centuries there have been numerous fruitful encounters between Italian and Polish music, especially during the baroque period. Today the ensemble *Giardino di Delizie* continues this well-established tradition with performances and research that have enriched and inspired players and audiences alike.

Italy was a fundamental point of reference for the cultural élite of the Polish-Lithuanian Commonwealth, which looked to Venice for its republican system, deemed a political model, and Rome for its ancient roots and Christian heritage, considered by many the heart of the world. For education Italian universities were greatly esteemed, especially those of Padua and Bologna, where many of the scions of leading families were sent to study, even if their parents did not agree with Venetian religious politics or Roman Catholicism. From their travels south, the young Polish gentlemen brought home not only learning, life experience and books, but also printed scores, instruments, certain madrigals, and indeed the arias that they had committed to memory.

Admiration for Italian music, which during the 17th century made a huge impression on much of Europe, encouraged the Polish and Lithuanian aristocracy to invite Italian singers and instrumentalists to their courts. Those who answered the call were not just musicians at the start of their career, but also masters and expert composers attracted to the distant Commonwealth not only out of curiosity, but also because they were handsomely paid.

Polish singers, players and composers soon adopted the Italian style of the time, both at home and abroad. In many courts mixed Polish-Italian ensembles were created, allowing generations of musicians to improve their skills and exchange ideas and opinions. The Vasa royal court was an outstanding case in point, especially during the reign of ilaw IV, who particularly enjoyed both instrumental music and opera.

Mikołaj Zieleński (1560-1620) was the first Polish composer to publish his works in Italy. His *Offertoria et Communiones totius anni*, an exceptional collection of one

Ensemble Giardino di Delizie

Ewa Anna Augustynowicz *baroque violin, artistic director*
 Katarzyna Solecka *baroque violin* · Cristina Vidoni *baroque cello*
 Silvia de Maria *viola da gamba* · Paola Ventrella *theorbe*
 Elisabetta Ferri *harpsichord, organ*

*Ewa Anna Augustynowicz *1st violin* · **Katarzyna Solecka *1st violin*

Guests:

Elena Bianchi *dulcian* · Fabrizio Carta *theorbe*
 Amalia Ottone *viola da gamba* · Marco Contessi *violone*

hundred sacred compositions for the entire liturgical year, was printed in Venice by Giacomo Vincenti in 1611. The collection also comprises three instrumental fantasies, two of which feature in this recording.

We know that the composer was active at the court of the Wojciech Baranowski, the Primate of Poland, but we do not know with whom he studied and whether he ever visited Italy. His works certainly contain numerous references to the style of the Venetian school, and half a century later Szymon Starowolski declared that a composer of such talent could only have studied in Rome. But whether he did or not remains an enigma.

Travel was fundamental for another composer, **Adam Jarzębski** (1590-1649 circa), who began his professional activity as a violinist at the court of the Elector of Brandenburg in Berlin. He then spent a year in Italy, later making his way back north to the court of the Polish King Sigismund III Vasa, where the royal chapel was directed by Italian masters such as Asprilio Pacelli, Giovanni Francesco Anerio and Marco Scacchi. Little wonder that the Italian style helped shape Jarzębski's works. He not only adopted the innovations of the time regarding structure of the ensemble and musical forms, but also had a taste for literary humour. A hugely important source for Polish music of the period, his oeuvre comprises three canzones included in this recording: *Berlinesa*, *Tamburetta* and *Chromatica*, as well as the instrumental arrangement of the original vocal score *Cantate Domino*.

Marcin Mielczewski (c. 1600-1651) was active at the royal Polish court during the same period as Adam Jarzębski, and the two composers played together in an ensemble. Mielczewski was employed at the Chapel, certainly from the beginning of Wladyslaw IV Vasa's reign, and possibly earlier, under his father Sigismund III Vasa. It is probable that he was also a bassoonist or trombonist, though his focus as a composer was sacred vocal instrumental music and arias, sonatas and canzones for instrumental ensemble. In 1645 he became chapel master at the court of the king's brother, Karol Ferdynand Vasa, bishop of Wroclaw and Plock. His music met with

great acclaim in the Commonwealth and neighbouring regions. Two of his songs for three voices are included in this recording.

For **Kaspar Foerster** the younger (1616-1673), the time spent at the Vasa court was very important, although he also travelled a great deal. He was born in Danzig, where he first studied under his father, a composer, and later under Giacomo Carissimi in Rome. On returning to Warsaw he was widely admired as a singer in the royal chapel. Next came a period as chapel master at the Danish royal court and cantor in the church of Saint Mary in Danzig. His compositions, which clearly reflect Italian music of the time, include six trio sonatas, which are recorded here for the first time.

Although **Stanislaw Sylwester Szarzyński** (2nd half of the 17th century) was active later than the other composers featured in this recording, he is considered one of the foremost exponents of Polish baroque music. Little is known about his life, however. He probably belonged to the Cistercian Order and largely wrote works for accompanied voice based on religious texts. This album features his only surviving instrumental work, the Sonata for two violins and basso continuo.

© *Katarzyna Spurgiasz*

Translation by Kate Singleton

Gli incontri musicali tra italiani e polacchi, il cui esempio contemporaneo è rappresentato dall'ensemble *Giardino di Delizie*, vantano una storia plurisecolare. Esecuzioni e discussioni condivise su questo fruttuoso rapporto hanno costituito l'occasione per un ricco scambio di idee. Non è un caso che l'ensemble si dedichi alla musica barocca, periodo in cui questi incontri furono particolarmente intensi.

L'Italia è stata un punto di riferimento estremamente importante per l'élite della Confederazione delle due Nazioni polacco-lituana. Come città, si guardava a Venezia, per il sistema repubblicano, considerato un modello politico, e a Roma che per la sua eredità antica e cristiana, rappresentava per molti il cuore del mondo. Per l'istruzione, si guardava alle università italiane, in particolare Padova e Bologna, dove inviavano i propri figli a studiare perfino coloro le cui opinioni politiche erano lungi dall'elogiare la Serenissima, e coloro che, per confessione evangelica, non erano in linea con Roma. Dai viaggi nel Sud, i giovani polacchi riportavano non solo il sapere, le esperienze di vita, i libri letti, ma anche le stampe musicali, gli strumenti, alcuni madrigali, così come le arie impresse nella loro memoria.

L'ammirazione per la musica italiana - che nel XVII secolo travolse quasi tutta l'Europa - spinse i nobili polacchi e lituani ad invitare cantanti e strumentisti italiani alle loro corti. Arrivavano solo musicisti alle prime armi, ma anche maestri e compositori esperti che, seppur per un paio di anni, venivano attratti dalla curiosità e dalla generosità dei mecenati del Nord d'Europa.

Cantanti polacchi, strumentisti e compositori si appropriarono in modo appassionato dello stile italiano del tempo, sia durante i viaggi, sia in patria. In molte corti furono creati ensemble misti polacco-italiani, in cui generazioni di musicisti acquisirono competenze e la possibilità di scambiarsi idee e opinioni. Un posto speciale era assegnato alla corte reale della dinastia Vasa, specialmente durante il regno di Ladislao IV, un grande appassionato di musica, sia strumentale che operistica.

Mikołaj Zielencki (1560-1620) fu il primo compositore polacco a pubblicare le sue opere in Italia. Eccezionale raccolta di composizioni, l'*Offertoria et Communiones totius anni*, fu stampata nel 1611 dall'officina tipografica veneziana di Giacomo Vincenti. Oltre a quelle già citate nel titolo, ovvero cento composizioni sacre per l'intero anno liturgico, la raccolta contiene anche tre fantasie strumentali, di cui due incluse in questo album.

Sappiamo che il compositore era attivo presso la corte del primate della Confederazione, Wojciech Baranowski. Le sue opere contengono numerosi riferimenti allo stile della scuola veneziana, e mezzo secolo più tardi Szymon Starowolski dichiarò che un compositore di tale talento doveva essersi formato a Roma. In realtà non si sa con chi abbia studiato e neanche se sia mai stato in Italia.

Per **Adam Jarzębski** (1590-1649 circa), invece, i viaggi erano molto importanti. Iniziò la sua attività professionale come violinista alla corte dell'elettore di Brandeburgo a Berlino, poi si recò per un anno in Italia. Successivamente ritornò al Nord, questa volta alla corte del re polacco Sigismondo III Vasa. La cappella reale era diretta da maestri italiani come Asprilio Pacelli, Giovanni Francesco Anerio e Marco Scacchi. Nell'opera di Jarzębski si riscontra una chiara influenza dello stile italiano, conosciuto durante i suoi viaggi e anche presso la corte di Varsavia.

Che fosse comunque un acuto osservatore si evince non solo dalle creazioni musicali, in cui utilizza le ultime innovazioni riguardanti la struttura dell'organico e la forma musicale, ma anche da certe prove di umorismo letterario. Il presente album comprende tre delle sue canzoni: *Berlinesa*, *Tamburetta* e *Chromatica*, oltre alla versione strumentale dell'originale per voce *Cantate Domino*.

Marcin Mielczewski (c. 1600-1651) è stato attivo alla corte reale polacca nello stesso periodo di Jarzębski, e entrambi suonavano nello stesso ensemble. Mielczewski fu attivo presso la "Cappella" almeno dall'inizio del regno di Ladislao IV Vasa (e probabilmente anche ai tempi di suo padre, Zygmunt III). Secondo i ricercatori, fu

probabilmente uno strumentista: fagottista o trombonista; fu anche compositore, principalmente di musica vocale strumentale a contenuto religioso o strumentale (arie, sonate, canzoni). Nel 1645 divenne maestro di cappella presso la corte del fratello del re, Carlo Ferdinando Vasa vescovo di Wrocław e Płock. Le sue opere erano molto popolari nella Confederazione e nelle zone vicine, e due delle sue canzoni a tre voci sono comprese nella presente registrazione.

L'attività alla corte dei Vasa fu per **Kaspar Foerster** figlio (1616-1673) una tappa fondamentale, sebbene nella vita abbia anche molto viaggiato. Nato a Danzica, studiò prima con suo padre, un compositore con lo stesso nome, e poi con Giacomo Carissimi a Roma. Da Roma tornò a Varsavia, dove suscitava l'ammirazione generale per le doti canore da basso presso la cappella reale.

In seguito lavorò come maestro di cappella presso la corte reale danese e come cantore nella chiesa di Santa Maria a Danzica. Le sue composizioni fanno chiaramente riferimento alla musica italiana a lui contemporanea. Tra la sua musica strumentale si distinguono sei sonate a tre, registrate qui per la prima volta.

Sebbene **Stanisław Sylwester Szarzyński** (seconda metà del 17° secolo) abbia operato in un periodo successivo rispetto ai compositori sopra elencati, è considerato uno dei più grandi compositori barocchi polacchi. Paradossalmente, però, su di lui ci sono poche notizie. Probabilmente apparteneva all'ordine cistercense. Scrisse principalmente musica vocale strumentale per testi religiosi. In questo album si presenta la sonata per due violini e basso continuo, suo unico pezzo strumentale conservato.

© *Katarzyna Spurgiasz*

Translation: Amanda Coccetti

Muzyczne spotkania Włochów i Polaków, których współczesnym przykładem jest działalność zespołu Giardino di Delizie, mają przynajmniej kilkusetletnią historię. Wspólne wykonywanie muzyki i dyskusje o niej były – i są – okazją do wzajemnego poznawania, wymiany myśli i inspiracji. Zespół nieprzypadkowo sięga tutaj po muzykę epoki baroku: czasów, kiedy spotkania te były szczególnie intensywne i, co nie bez znaczenia dla dzisiejszych wykonawców, dobrze udokumentowane.

Italia była niezwykle istotnym punktem odniesienia dla elit Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Spoglądano na Wenecję, w której republikańskim ustroju widziano wzorzec polityczny; na Rzym, który ze względu na antyczne i chrześcijańskie dziedzictwo pozostawał dla wielu sercem świata. Na włoskie uniwersytety – choćby do Padwy i Bolonii – wysyłali synów nawet ci, których poglądy polityczne dalekie były od uwielbienia dla Serenissimi, i ci, którym ze względu na ewangeliczne wyznanie nie po drodze było ze współczesnym im Rzymem. Z podróży na Południe młodzi Polacy przywozili zaś nie tylko wiedzę, życiowe doświadczenie i uczone księgi, ale też druki muzyczne, instrumenty, niejedną madrygał czy piosenkę w pamięci...

Zachwyt włoską muzyką – który ogarniał w siedemnastym wieku niemal całą Europę – skłaniał polskich i litewskich możnych do zatrudniania na swoich dworach śpiewaków i instrumentalistów z Italii. Do dalekiej Rzeczypospolitej przybywali nie tylko początkujący muzycy, ale też doświadczeni kapelmistrzowie i kompozytorzy, których do przeprowadzki – choćby na parę lat – zachęcała ciekawość i szcudroblliwość północnych mecenasów.

Polscy śpiewacy, instrumentalści i kompozytorzy przyswajali sobie szalenie modną wówczas włoską stylistykę zarówno podczas podróży – podejmowanych samodzielnie, po naukę, albo w orszakach swoich pracodawców – jak i na miejscu, w Rzeczypospolitej. Na wielu dworach powstawały bowiem mieszane, polsko-włoskie zespoły, w których kolejne pokolenia muzyków nabywały umiejętności i wymieniały się pomysłami. Szczególnym miejscem pod tym względem pozostawał dwór królewski w czasach dynastii Wazów, zwłaszcza za panowania Władysława IV, wielkiego miłośnika muzyki, w tym także opery.

Mikołaj Zielenki (II poł. XVI w. – po 1615) był pierwszym polskim kompozytorem, który opublikował swoje dzieła w Italii. Monumentalne zbiory utworów, *Offertoria* i *Communiones totius anni*, wydane zostały w 1611 roku w weneckiej oficynie Giacomina Vincentiego. Oprócz wspomnianych w tytule ponad stu kompozycji liturgicznych na cały rok kościelny zawierają one także trzy **fantazje instrumentalne**, z których dwie znalazły się na niniejszej płycie. Wiemy, że kompozytor działał na dworze ówczesnego prymasa Rzeczypospolitej, Wojciecha Baranowskiego; nie sposób dziś jednak stwierdzić, u kogo się uczył i czy kiedykolwiek podróżował do Italii. W jego utworach znaleźć można liczne nawiązania do stylistyki weneckiej; zachowane źródła nie dokumentują jednak ani podróży do Serenissimy, ani też – przedstawionego w późniejszym o pół wieku biograficznym dziele Szymona Starowolskiego – faktu pobierania nauki w Rzymie. Czy Starowolski przedstawiał tu jakąś potwierdzoną informację, czy też po prostu wnioskował, że tak zdolny kompozytor nie mógł być kształcony nigdzie indziej, jak tylko w samym środku Rzymu (in medias Romam exercitatus) – zagadka ta pozostaje dotychczas nierozwiązana.

Podróże pozostają bezspornym faktem w życiorysie kolejnego kompozytora, **Adama Jarzębskiego** (ok. 1590–1649). Zaczynał on swoją zawodową działalność jako skrzypek na dworze elektora brandenburskiego w Berlinie, następnie udał się na rok do Włoch, by znów powrócić na północ, tym razem na dwór polskiego króla Zygmunta III Wazy. Kapela królewska kierowana była wówczas przez włoskich kapelmistrzów, takich jak Asprilio Pacelli, Giovanni Francesco Anerio czy Marco Scacchi. Twórczość Jarzębskiego nosi wyraźne wpływy włoskiej stylistyki, z którą zapoznawał się on zarówno podczas podróży, jak i pracy na dworze w Warszawie. Musiał być zresztą bystrym obserwatorem, co widać nie tylko w jego twórczości muzycznej, w której stosował najnowsze wówczas trendy w zakresie obsady i formy – ale także w jego niepozabawionych humoru próbach literackich. Spośród jego utworów, których zbiór stanowi niezwykle istotne źródło muzyki polskiej tego czasu, na niniejszej płycie znalazły się **trzy canzony**: *Berlinesa*, *Tamburetta* i *Chromatica*, oraz instrumentalne opracowanie wokalnego pierwowzoru *Cantate Domino*.

Marcin Mielczewski (zm. 1651) działał na polskim dworze królewskim w podobnym czasie co Adam Jarzębski; obaj kompozytorzy grali razem w zespole. Mielczewski zatrudniony był w kapeli przynajmniej od początku panowania Władysława IV Wazy (a prawdopodobnie także w czasach jego ojca, Zygmunta III). Według badaczy był najpewniej instrumentalistą: fagocistą lub puzonistą; komponował także własne utwory, głównie muzykę wokально-instrumentalną o treści religijnej oraz instrumentalną (arie, sonaty, canzony). W 1645 roku został kapelmistrzem na dworze królewskiego brata, Karola Ferdynanda, biskupa wrocławskiego i plockiego. Jego utwory były bardzo popularne w Rzeczypospolitej oraz na terenach z nią sąsiadujących; świadczą o tym zarówno zachowane źródła muzyczne, jak i wzmianki o ich niegdysiejszym istnieniu (np. w inwentarzach nut). Do niniejszego nagrania wybrano dwie jego trzygłosowe **canzony**.

Działalność na dworze Wazów była dla **Kaspára Förstera mł.** (1616–1673) bardzo ważnym etapem, choć w jego życiu pełnym przygód znalazło się wiele podróży, wiele miejsc zatrudnienia i zamieszkania. Urodzony w Gdańsku, pobierał nauki najpierw u ojca, kompozytora o tym samym imieniu, a następnie u Giacomina Carissimiego w Rzymie. Z Rzymu powrócił do Warszawy, gdzie został śpiewakiem w kapeli królewskiej; jego wokalne zdolności – śpiewał basem – budziły powszechny podziw. Pracował też później jako kapelmistrz na duńskim dworze królewskim i jako kantor w kościele Mariackim w Gdańsku. Jego kompozycje wyraźnie nawiązują do ówczesnej muzyki włoskiej. Wśród muzyki instrumentalnej jego autorstwa wyróżnia się sześć sonat triowych; niniejsze nagranie po raz pierwszy prezentuje wszystkie te utwory razem.

Choć **Stanisław Sylwester Szarzyński** (II poł. XVII w.) działał najpóźniej spośród wymienionych tutaj twórców, i uważany jest za jednego z najwybitniejszych polskich kompozytorów barokowych, paradoksalnie wiadomo o nim najmniej. Prawdopodobnie należał do zakonu cystersów. Pisał głównie muzykę wokально-instrumentalną do tekstów religijnych; prezentowana *Sonata* na dwójce skrzypiec i basso continuo jest jego jedynym zachowanym utworem instrumentalnym.

Dzięki niniejszej płycie w tych włosko-polskich muzycznych spotkaniach będą mogli wziąć udział słuchacze na całym świecie. To zaproszenie do wspólnej podróży w czasy baroku, kiedy muzyka i muzycy przemierzali Europę, a ich rodzime style i języki przeplatały się z tymi spotkanymi w drodze, tworząc nową muzyczną jakość i nowe opowieści.

© Katarzyna Spurgiasz

The Ensemble Giardino di Delizie is a dynamic and creative Roman Baroque Ensemble founded in 2014 by Ewa Anna Augustynowicz. Its members all specialized with internationally renowned musicians, such as Enrico Onofri, Marco Ceccato, Enrico Gatti, Andrea Coen, Giovanni Togni, Dmitry Sinkowsky, Amandine Beyer, Marco Testori, Franco Pavan etc. Moreover, they also play regularly with different ensembles including Les Eléments, Divino Sospiro, Capella Cracoviensis, Accademia Montis Regalis, Europa Galante, Arianna Art Ensemble, Collegium Pro Musica, Quatuor

Mosaiques, Concerto Romano, Accordone and Pomo d'Oro, I Barocchisti etc.

Alongside performance, the ensemble is involved in musicological research, with a special focus on the Roman and Polish Baroque repertoire, rediscovering forgotten authors and establishing connections between the two countries. Due to its unique bi-national character, the ensemble is particularly interested in the peculiarities of individual musical languages. The musicians believe they should “saper ben parlare

per ben suonare”, so they start out from phonetic analysis of each language and the way this impacts on how each piece is interpreted and played. The ensemble aims at rediscovering masterpieces by Italian composers centred in Rome and those of Polish and Italian composers who revolved around the court of the Polish kings.

Based in Rome, the ensemble has performed there at the Ministry of Defence, the Polish Church of St. Stanislaus and various other cultural associations, including numerous music festivals. It also takes part in events such as Almisonis Melos Chivasso in Turin, Musica Antica a San Rufo, Rieti, Sulle Ombre del Cusanino Filottrano, in the Marche, Santa Rita Basilica of Cascia and Concerti di Campagna, Monte Compatri. In August 2016 the ensemble performed to great acclaim at two important European festivals: the BRQ Vantaa Music Festival (Helsinki) and the Oude Musik Festival (Utrecht). In February 2017 the ensemble went on tour in Poland giving concerts as a special guest at the Schola Cantorum Early Music Festival in Kalisz, at Wilanow Palace in Warsaw and for the Società Dante Alighieri in Katowice. In August 2017 the ensemble performed to delighted audiences at the festival Barok na Spiszu in Poland. In 2018 Giardino di Delizie performed Polish Baroque music at different events celebrating the 100th anniversary of Polish independence (Turin University, Società del Giardino in Milan, Museum of Instruments in Rome). In December 2018 the ensemble played in Naples for the concert series organized by Centro della Pietà de’ Turchini. In 2019 Giardino di Delizie’s performances at the Festival Misericordia in Poland and the Festival de Música Antiga dels Pirineus in Spain met with widespread acclaim.

Released in December 2018 by Brilliant Classics, the ensemble’s first album featuring the first modern recording of 10 Sinfonias a 3 by Carlo Ambrogio Lonati, a little-known Roman Baroque composer, caused a stir among Baroque music specialists. Their second recording focuses on 17th century Polish instrumental music, and the group is already working on its third release: first-ever recordings of Roman music, scheduled for Winter 2020. The musicians of the Giardino di Delizie perform their repertoire on historical instruments, copies of instruments from famous Italian workshops.

We would particularly like to thank

**THE CONSULATE GENERAL OF THE REPUBLIC OF POLAND
IN MILAN AND THE POLISH INSTITUTE IN ROME
and all the supporters of our crowdfunding campaign:**

*Anna Pięcińska, Maria Carola Vizioli, Stefano Cozzi, Adam Augustynowicz,
Fulvia Cigala, Eleonora Aleotti, Paolo Francesco Gazzano, Sara Montani, Ewa Konopko,
Alberto Cadeddu, Sergio Masetto, Michele Magnabosco,
Zofia Augustynowicz, Pasquale Imbrenda, Agnieszka Oszańca
Christophe Thiebaud and John Hoenig*

for supporting this project financially

Consolato Generale
della Repubblica di Polonia
in Milano

Recording: 4-7 April & 26 May 2019, San Bernardo Church, Nepi, Italy

Recording producer & sound engineer: Luca Ricci

Editing: Luca Tironzelli

Booklet: Katarzyna Spurgiasz

Photo of Giardino di Delizie: Barbara Sandra Pawlukiewicz-Carusotti, Marco Carusotti

© & © 2020 Brilliant Classics